

[Miljøministeren]

de vurdering. Kan vi sikre miljøet bedre på tidligere tidspunkter inden for de rammer, som vi har lagt frem af investeringsmæssig og anden art, skal vi naturligtvis gøre det.

Jeg synes ligesom hr. Leif Hermann, at det er klart, at det er lidt afgørende, hvilke instrumenter der står bag. Jeg vil understrege, at det er min oplevelse i f.eks. samarbejdet med kommunerne, at vi kan nå ganske langt, hvis vi prøver på at etablere frivillige ordninger. Jeg synes ikke, man skal anvende tvang, medmindre det er nødvendigt for at nå målet. Hvis vi kan nå målet på anden vis, synes jeg, vi skal gøre det.

Jeg er meget enig i hr. Leif Hermanns betragtninger om, at genbrug forudsætter, at der er nogen, der har brug for det, man, om jeg så må sige, vil genbruge under den ene eller den anden form. Om det så skal ske ved hjælp af offentlig produktion og salg eller på anden vis, vil jeg bede om at SF vil forholde sig en smule udomatisk til, for det afgørende kan ikke være, om det sker i offentlig eller privat regi. Det afgørende er, om der er nogen, der vil bruge det, og hvad de økonomiske, sociale og andre konsekvenser nu engang er af det. Om det så styres bedst i offentlig eller privat regi, skal jeg ikke kunne sige, men jeg tror, at man ved offentlige eller halvoffentlige eller private institutioner nogle gange har glæde af at undersøge, hvad der vil være det mest hensigtsmæssige. Somme tider vil det være offentligt, somme tider vil det være privat, somme tider vil det være en blanding. Det synes jeg man skal prøve på at kigge på, når vi arbejder videre med disse ting. Men grundprincippet om, at vi på en eller anden måde må forudsætte, at der er nogen, der har brug for genbruget, ellers har vi ikke glæde af det, det er jeg selvfølgelig helt enig med hr. Leif Hermann i.

Så er der hele spørgsmålet om affaldsproblemet i forhold til EF, hvor jeg ikke har medtaget noget, og det er selvfølgelig, fordi jeg har betragtet dette som en rent dansk forespørgsel, og det kan godt være, at det er for snævert. Jeg kan i hvert fald sige, at med de direktiver, vi kender til i dag, er der ikke nogen problemer i forbindelse med den danske måde at håndtere det på. Det, vi gør fra dansk side, er, at præge direktiverne og direktivændringerne i retning af det, vi i øvrigt arbejder for i dansk regi. Jeg ser altså ikke nogen konflikt, men det kan være, vi ved en senere lejlighed kan tage en nærmere dis-

kussion om det. Jeg har fået oplyst, at der ikke er nogen konflikter, og de ændringer, der sker i øjeblikket, går i retning af, hvad Danmark mener, f.eks. renere teknologi, som kommer ind, osv.

Jeg er enig med hr. Leif Hermann i, at dette er et godt afsæt for den videre debat, og selvfølgelig vil jeg i det videre arbejde tage hensyn til de synspunkter, der er kommet i debatten. Alt andet ville da være temmelig fjollet.

Til hr. Mejdahl vil jeg sige, at jeg er enig med ham i, at der foregår en række ting i øjeblikket. Derfor drejer det sig også om at prøve på at få dem samlet op, se, om man kan strukturere dem, se om man kan få nogle erfaringer ud af det, som man kan give til andre. Til hr. Mejdahls direkte spørgsmål, om handlingsplanen, som jeg vil fremlægge, vil være inden for de økonomiske rammer, som er i »Mål og Midler«, kan jeg sige: Ja, selvfølgelig vil den det. »Mål og Midler« er til løbende revision, så der kan godt være tale om nogle nye prioriteringer. Det arbejder vi med, selvfølgelig også i lyset af de lovforslag, der bliver vedtaget her i folketingssamlingen 1988-89. Det er klart, at det er inden for de rammer, regeringen nu engang har fastlagt inden for dette område, indtil vi kommer og siger, at nu må vi have nogle andre rammer, hvad enten det så er den ene eller den anden slags.

Jeg er i øvrigt enig i, at vi selvfølgelig ikke skal forholde os selvpinerisk til EF-spørgsmålet. Jeg synes nok, vi kan sige, at det, der sker i øjeblikket i EF, er en radikaliserings i miljømæssig retning, uden at udtrykket skal misforstås alt for meget. Der sker altså i EF-regi en stærk vækst i de miljøpositive holdninger. Det er der ingen som helst tvivl om, og det vil sige, at en lang række lande nu stiller de krav, vi allerede har stillet her i landet. Det betyder, alt andet lige, at dansk industri faktisk i en lang række tilfælde har fået nogle forspring og nogle eksportmuligheder. Det synes jeg også vi skal være opmærksom på, når vi diskuterer disse ting.

Hr. Knud Lind volder mig vel ikke som person nogen vanskeligheder, men hans indlæg volder forskellige vanskeligheder, fordi jeg tror, hele grundkonceptet i vores måde at betragte tingene på er meget forskelligt. Dette gør det altså svært at diskutere med hr. Knud Lind, fordi det nærmest er ligegyldigt, hvad vi gør på dette felt, så hjælper det ingenting, er i øvrigt